

17206

kat. komp.

I

Mag. St. Dr.

P

Carus

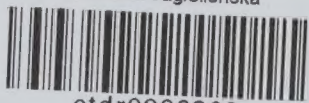
briclis Epistolarium.

PANEG. et VITAE

Polon. 4°

Nr. 919.

Biblioteka Jagiellońska

stdr0002909

EPITHALAMIVM.
MAGNIFICIS
Natalibus & virtute præstantibus
NOVIS SPONSIS.

Per Illustri & Magnifico Domino,

D. MARCO STADNICKY

à Zmigrod, Pocillatori terræ Cracoui : &

Inclytissimæ Heroidi,

MARINÆ DEBINSKA:

Per Illustris & Magnifici Domini,

D. SAMVELIS DEBINSKI
DE DEBIANY,

Castellani Biecentis, Capitanei Bendżinen-
sis &c. &c. Filix.

GABRIEL OCHOCKI: *Alma Academia Crac:*
Studiosus, submisce offert. D. D.

CRACOVIAE,

In Officina ANTONII WOŚINSKI. Anno D. 1620.

17206I

In Arma Nobilissimæ Domus
DEBINSIORVM.

*Q*uæ facies rerum nobis hic cernitur, ut quod
Imperio paret Virginis, vrsa ferox.
Scilicet integri DEBINSI, & robore fortes
Sunt, quod præclarè nobile stemma docet.
O felix Domus illa, o terq; quaterq; beata
Hæc ubi communi sunt copulata iugo.

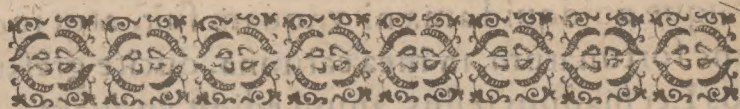
In Arma Nobilissimæ Domus
STADNICIORVM.

Ist hoc quem cernis fluuio, profluxit abunde
Insignis pietas in Patriam, inque Deum:
O fortunatam, tali cum stemmate, gentem,
Aeterno cuius riuus ab amne fluit,
Donec in Oceanum magnum sua flumina current
STADNICIORVM amnis tam diuturnus erit.

Lechiadum

L Echiadum non arma canam non bellica facta
Queis laudē æternam peperere sibi atq; triumphos.
Dicere nil ad nos Mauortem adamantino amictu

Troico & inspersum quondam vel puluere nigrum
Merionen: procul hinc absit procul igneus horror
Thoracum, gladiosque tegat vagina minaces:
Stent bellatrices Aquilæ, sæuique Dracones,
Tibia pro lituis & pro clangore tubarum,
Molle lyra festumq; canant, epulentur ad ipsas
Excubias, cessent nunc bella ferocia cessent,
Prælia non, verum socialis festa Hymenæi
Vis animo insedit, tenui & sponsalia versu
Decantare, (etsi Heroum clarissima facta
Et sanguis generosus opus vincat superetque)
Quare age quæ cantu sponsalia musa frequentas,
Huc huc cum Cytharâ dulci, fidibusque canoris
Accelera, & timidis faueas Saturnia votis.
Nunc age, festina, thalami quid vota moraris
Mollis Hymen, Hymenæe, Hymē, Hymē, o Hymenæe
Tuque Diona veni cui sunt sponsalia curæ,
Te veniente sacras sponsus consistet ad aras,
Præsida teque, fidem thalami firmabit honestam.
Iuppiter alme veni, venias quoque pronuba Iuno

Denique quidquid amæni vnquam fuit, atq; iocorum
Nunc fortunatum, in mea carmina, ducite gressum.
Si quos Lechiadum tellus, animi edidit vnquam
Robore percelebres, si Marte, armisq; potentes,
Et si consilio insignes, gens Lechica nouit,
STADNICII cunctos superant, cunctiq; vicissim
His cedunt, cuncti se se victosq; fatentur;
Illos consilioq; graues, armisq; potentes
Extollunt, meritoq; illos encomio adornant.
Quid memorem nimiam in patriam curam, atq; laborẽ
Ardent cuius amore, velut scintillat in orbe
Auricomus Phæbus, postquam sua lumina fundit
Qui multis se se, & vitam obiectare periclis
Illius causa haud dubitent, faciantq; libentes,
Nec caræ vitæ parcant, nec sumptibus vllis.
Si mihi sint linguæ centum, totidem oraque centum,
Si vel doctiloqui, dictaret Musa Maronis
Carmen, & ingenium conferret Naso Poëta:
Et si Mæonij, facunda Minerua Poëtæ,
Aut tua lingua disertæ foret mihi, culte Tibulle,
Tunc quiddam tersas, quod posset vadere in aures
Concinerem, egregias dotes, laudesq; perennes,
Queis insigniti, vestri viguere parentes;
Non opus est multos memorare atauos, proauosq;,
Quorum nunc viuunt, & viuent nomina magna:
Vnius meminisse sat est, Heroica facta.

Præclarissimus, æternisq; STANISLAUS ille,
Temporibus dignus STADNICKI, quem ferus hostis
Expertus toties, sævis armisque, virisque :
Cui patriæ sic carus amor fuerat, Decium tu,
Vel Curium Romanum, Fabriciumque putares,
Fama quibus Romana stetit. Sic ille perennis
Viuat & in patriâ narrabitur inclytus istâ
Cui celebrem peperit famam, nomenque, decusque.
Atque hinc profluxit celeberrima. Stadniciorum
Virtus, hoc patrias est deriuatus in ædes
Fonte amor, hoc quodam veluti deducta Syphone,
Progeniesque, domusq; perinclita Stadniciorum.
Qui splendore suo famâ, & virtutis auitæ
Heroum, summos exequant in patriâ almâ
Ciues, consilio claros, armisque potentes.
Ecce tori quærit fociam, clarissimus heros,
Et gentem sociat magnam, clarissimæ, & omni
Laudandam seculo, vel posteritate colendam.
Clara & enim ignorat nullus Debinſcia facta,
Quorum virtutem testatur patria sola,
Bellicaque acta, quibus crebras in prælia pugnas
Commisere, suæ patriæ quis nescit amicos?
Iustitiæ quis custodes, legumque seueros?
Nonne paludamenta illis, fascisque curules
Sunt concessa à principibus, patriæque Polonâ.

Sed

Sed quid ego hæc memoro, cum sponsi Heroica facta
Sufficiat, satis ad laudem vel Virginis almæ
Dicere virtutes, queis hoc par vsque refulget;
Non secus ac Phæbus, consurgens splendet Eoo,
Fulgentes promit radios, in sydera celsa;
Sic par hoc geminum, quod nunc castissimus ardor
Consociat, rutilat patriam propriosque penates
Collustrant, cunctosque hilarant splendore corusco.
Sed postquam intueor sponsum, mox supprimo gressum
Nec datur illius laudes, depromere magnas.
Vos superi appello, venam fluxumque negantes
Carminis, ecur non conceditis ora diserta,
Virtutes queis Stadicij celebrare valerem?
Dii illi diuitias dederunt, artemque fruendi,
Queis multis habitis, fastu haud inflatur iniquo.
Sunt ei opes, aurum obtyzum, argentumq; decorum
Et quascunque niger rubro de littore conchas
Proximus Indus aquis ab Eois colligit vsque:
Et tua centenis incumbunt tecta columnis
Magnaue Niliacæ, seruit tibi gleba Syenes.
Quodque magis mirum cum istis prædiues abundet
Donis, haud fruitur solus, largitur at illa,
His qui sunt tenuis paulo fortunæ & egentes,
Illi est præsto animus, naturæ illustra dona,
Scilicet ingenium, & rerum prudentia velox,
Consilium, & ratio multis exercita rebus.

Quid

Quid formā memorē excellentem, quidue venustam?
Quam natura parens illi concessit abunde
Hęc tibi, cum à summo modo sint concessa. Tonante
Non tamen inflaris, neque te vlla superbia vexat.
Hęc cum possideas memoratu digna perenni,
Prę reliquis arbitraris nunc te esse minorem.
Ecquis mentem eius nullis animumque periclis
Perculsum nescit, fortunę subdere colla
Nescius, aut vnum fixum immotumque tenere
Consuevit, neque cum ancipitem sententia vertit;
Roboris ipsius testes, mentisq; animiq;
Herculei, sunt orę illę, quas tetra Scytharum
Infestans rabies, nostros popolare penates
Aulsa est, inque domos proprias auertere prędas.
Hic postquam patriam male mulctari audit, omni
Accurrit studio rebus succurrere lapsis,
Et tantis proprium caput obiectare periclis
Ausus, & in Scythicas est se se inmittere turmas.
Insequitur, trepidosq; pedes, pede feruidus vrget
Vtq; magis fugiunt, tanto magis instat & ardet
Et facile asequitur pone atque in terga ruentes;
Vt facile accipiter, saxo sacer ales ab alto
Consequitur pentis, sublimem in nube columbam;
Cornigera aut potius, qualis cum cerua cruentis
Circumuenta lupis, nullum cui pectore molli
Robur, & in voluerit tenuis fiducia cui su

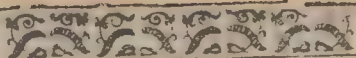
Præcipitat suspensa fugam, iam iamq; teneri
Credit, & elusos audit concurrere morsus.
Sic Heros præsens fortis velut alter Achilles
Innumeras acies fugientes vsque Scytharum
Prosternit, dum aliis gemina inter tempora frontem
Diuidit, atque aliorum immani vulnere malas
Collapsosq; artus, atque arma cruenta cerebro
Infigit, tum mox diffundens partibus æquis
Huc caput atq; illuc, humero ex utroque pependit
Profligatque alios cogens obuertere terga.
Hoc postquam castrorum dux præsesque supremus
Aduertit, mox STADNICIVM super æthera magnis
Laudibus extollit, summum patriæque parentem
Appellat, virtutem amplectens STADNICIORVM.
O animum inuictum, memorandumq; omnibus ævis
O defendendæ patriæ curam studiumque!
Hunc videt ardorem REX Augustissimus, atque
Maximus, vt qui nunc nostri moderatur habenas
Regni felici auspicio, videt ex solio almo
Pro meritis tantis virtutem STADNICII ornans
Muneribus magnis, donis magnisque coronat.
Censet enim vt iudex æquus, qui ponderat æqua
Iustè, esse iniustum meritâ haud decorare coronâ
Virtutem, semper quæ debita dona requirit.
O fortunatos ter, tali ex stirpe nepotes,
Progeniem ô claram de patre suo, incrementa

Quæ

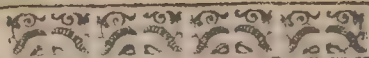
Quæ nostro regno magnisque penatibus olim
Succrescent, patriæ emolumento, almoque decori.
Verum ingens oritur virtutum luxque decusque
Sarmatiam totam illustrans, ex gente profecta
DEBINS CI, vnde Heros quærit melioribus annis
Consortem, & casti sociam thalami, ambit & optat,
Laus tua magne Heros est inclyta, & inclyta magnis
Est Neonympha suis virtutibus atque perennis,
Queis alias ita præcellit, formosior vna
Quantum lenta solent inter viburna cupressi.
Si formam egregiam spectes, pulcherrima, ferme
Purpureo similis flori pulcherrima, Nympha.
Castior ipsa est Penelope, vel Deiopeia
Pulchrior, & quas ex forma commendat inani
Græcia, præcellit cunctas candore niuali.
Qualis in Eurote ripis aut per iuga cinthi
Exercet Diana choros, quam mille secutæ
Hinc atque hinc Nymphæ multæ glomerantur at illa
In medio gradiens Nymphas supereminet omnes
Quanto & splendidior quam cetera sidera fulget
Lucifer, & quanto quam Lucifer aurea Phæbe
Tanto Virginibus præstantior omnibus illa est.
Cernis ut egregii crines nodentur in aurum.
Ostro purpurea ut vestis pretiosior omni
Quam à teneris annis tibi sollicitudine summâ
Usque huc seruabat clara Heroïna parensque

Purâ virtute instituens, & moribus almis
Id solum intendens vt spem domuique libique
Consortem & sponso sponsam nutiret, & inde
In te aeris animo pietatem insculperet annis.
Audiuere Dii tua vota ô anxia mater.
Namque tuum socias clarâ de stirpe creato
Delicium Heroi, hinc charos, dulcesque nepotes
Aspicias, & te hoc genero olim rite vocabis
Felicem, geminabis terque quaterque beatam
Digna Virago Viro, sed Vir quoque Virgine dignus
Florentes annis ambo, virtutibus ædem
Clari, seq; suis semper maioribus æquant.

- O vtinam vobis cedant felicia fata
Ominibus faustis vtinam omnes Diique Deeq;
Atque fauens adsit nunc Iuno Gamelia vobis.
O vtinam vestrâ concors concordia in æde
Permaneant, procul hinc absit contentio discors.
Verum quæ exhilarant animos, sint gaudia præsto.
Quicquid & auriferis diues Tagus aduehit vndis
Hermus & auratâ radians Pactolus arenâ
Sit vobis præsto à Diuis hoc postulo supplex
O vtinam natos vestri generisque domusque
Spem, videatis diuitiisque bonisque beatos:
Seculaque ô vtinam viuatis longa, beata
Tempora viuatis, sine rugâ, fronte serena.
Iuppiter & vestris luceat in ædibus, & vos

Multipliſei ſemper fecundet, & augeat opto
Fortunâ: hoc ego ſupplicibus peto poſcoque votis;
Quod fiet, Cortina etenim non decipit uſquam
Et verum eſt, quidquid prædixerit, Augur Apollo.

Soli DEO honor & gloria,
A M E N.

AD

AD PATREM SPONSÆ.

Det tibi cuncta Deus, Meccœnas, fau-
sta precanti,

Filiolæ firmet, connubiumq; tuæ:
Vt videas natā, felici prole parētem,
Et numeres generi, gaudia mille tui.
Dignus es vt possis natorum cernere

natos,

Robora DEBINSKY, vel supera-
re queas.

AD SPONSVM.

Hæc tibi STADNICKY, quæ nubet
Virgo, Marina

Dicitur, & dotes, quod mare pren-
dit aquas.

Cinthia sic mediis, vix luce coruscat
in astris,

Inter vt Heroidas, hæc pietate nitet,
Quam tua STADNICKY, constan-
tia, cum sibi iungit,

Stella micat toto, pulchrior vlla
polo.

